

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Petra Mikeše a soudkyň Jiřiny Chmelové a Jitky Zavřelové v právní věci žalobkyně: **A20-PRAGUE, s. r. o.**, se sídlem Václavské náměstí 781/20, Praha 1, zastoupená Mgr. Radkem Suchým, advokátem se sídlem Václavské náměstí 828/23, Praha 1, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 81/11, Praha 5, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 9. 2023, čj. 110685/2023/KUSK/OSŽPS/RAU, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 22. 3. 2024, čj. 44 A 15/2023-28,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Městský úřad Český Brod rozhodnutím ze dne 31. 7. 2023, čj. MUCB 40783/2023, uznal žalobkyni vinou ze spáchání přestupku dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále „zákon o silničním provozu“). Přestupku se měla dopustit tím, že dne 12. 2. 2022 v 13:01 hodin v obci Rostoklaty ve směru na Kolín na silnici č. I/23 nezajistila jako provozovatelka vozidla, aby při užití tohoto vozidla byla dodržována pravidla provozu na pozemních komunikacích. Konkrétně tím, že nezjištěný řidič překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci stanovenou na 50 km/h o 10 km/h (po odečtu tolerance 3 km/h), čímž se měla dopustit přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu. Za přestupek byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 1 500 Kč.

[2] Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podala žalobkyně odvolání, které žalovaný v záhlaví uvedeném rozhodnutím zamítl a prvostupňové rozhodnutí stupně částečně změnil a ve zbytku potvrdil. Provedené změny nejsou z hlediska přezkumu před Nejvyšším správním soudem podstatné. Napadenému rozhodnutí předcházela další dvě rozhodnutí správního orgánu prvního stupně i žalovaného. První rozhodnutí žalovaný zrušil pro nedostatek listinných podkladů ve správním spise a druhé pro pochybnost, zda byla žalobkyně seznámena s obsahem celého správního spisu.

[3] Následně žalobkyně podala proti rozhodnutí žalovaného u Krajského soudu v Praze žalobu, který ji v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl. Krajský soud uvedl, že žalobkyně sice namítala pochybení žalovaného při vedení správního spisu, která se měla týkat nesrovnalostí při vkládání dokumentů do správního spisu, včetně jejich číslování. Nicméně neuvedla, jak se tato pochybení měla projevit v její právní sféře. Žalobkyně byla seznámena s kompletním správním spisem a její práva tak nemohla být nijak zkrácena. Neztotožnil se ani s námitkou, že správní spis nebyl správním orgánem prvního stupně doplněn podle pokynů žalovaného. Nezalожení písemností bylo toliko podstatou prvního zrušujícího rozhodnutí. Ve druhém rozhodnutí již žalovaný nepožadoval opatření žádných dalších listin. Pouze vytkl správnímu orgánu I. stupně, že není zřejmé, zda byla žalobkyně s takto doplněnými podklady seznámena. Tyto pochybnosti se podařilo správnímu orgánu I. stupně rozptýlit, neboť ze spisu lze mít prokazatelně za to, že se žalobkyně se všemi jeho součástmi řádně seznámila. Krajský soud dále konstatoval, že využitý rychloměr splňuje požadované metrologické vlastnosti a ani případně nesprávně uvedený původní vlastník (společnost AŽD Praha s.r.o.) v ověřovacím listu na způsobilost k měření nemá vliv. Uvedl také, že ze správního spisu vyplývají podklady o provádění měření přímo obecní policií a současně připustil, že podle judikatury NSS je možné, aby instalaci a nastavení zařízení, stejně tak jako údržbu software a hardware prováděla i jiná osoba (nikoliv pouze obecní policie). Uplatněný postup není v případě, že tato osoba nebude mít hmotný zájem na výsledcích měření, nezákonný. Krajský soud proto dospěl k závěru, že se v této věci o nezákonně prováděné měření nejedná, neboť ze shromážděných podkladů nevyplývá, že by společnost AŽD Praha s.r.o. měla jakýkoliv hmotný zájem na výsledcích stacionárního měření (tato společnost nemá žádný zájem na počtu provedených měření, neboť odměna za její služby na nich podle smlouvy nezávisí). Rovněž bylo prokázáno, že se k naměřeným datům nemůže dostat žádná další osoba, jak bez jakéhokoliv podkladu namítá žalobkyně. Krajský soud i tuto námitku žalobkyně shledal nedůvodnou.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[4] Proti rozsudku krajského soudu podala žalobkyně (dále „stěžovatelka“) kasační stížnost. Krajský soud podle stěžovatelky přehlédl, že žalovaný v pořadí druhým zrušujícím rozhodnutím konstatoval, že spisová dokumentace dostatečnými podklady doplněna nebyla. Konkrétně chyběl odkaz na webové stránky. Žalovaný rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil i přesto, že dříve vytýkané vady neodstranil a do spisu nevložil potřebné listiny. Další stěžovatelčina námitka se týká bagatelizace vlivu společnosti AŽD Praha s.r.o. na regulérnost měření jako vlastníka měřidla na ověřovacím listu. Krajský soud ve vztahu k této problematice dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním a věc hodnotil nesprávně po stránce právní. Závěry krajského soudu jsou také nepřezkoumatelné. Stěžovatelka poukazuje na své obavy z manipulace s rychloměry a na možné systémové pochybení správního orgánu I. stupně.

[5] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že se ztotožňuje se závěry krajského soudu, který námitky stěžovatelky již vypořádal. K první námitce uvedl, že stěžovatelka pouze neurčitě tvrdí, že žalovaný nedoplnil správní spis o podklady požadované předchozím zrušujícím rozhodnutím. To však není pravdou, spisová dokumentace byla řádně doplněna.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

pokračování

[6] Podle § 104a odst. 1 s. ř. s. platí, že rozhodoval-li před krajským soudem o věci specializovaný samosoudce a kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud jako nepřijatelnou. Nejvyšší správní soud přijme kasační stížnost k věcnému přezkumu pouze v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu, a to i) z důvodu neexistence, nejednotnosti nebo překonání judikatury, nebo ii) v případě zásadního pochybení krajského soudu (usnesení NSS z 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[7] Kasační stížnost je nepřijatelná.

III.a Nepřípustné kasační námitky

[8] Nejvyšší správní soud se předně zabýval přípustností uplatněných kasačních námitek. Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. totiž platí, že kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.

[9] Nejvyšší správní soud připomíná, že kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu (§ 102 s. ř. s.). Jak konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku z 3. 12. 2020, čj. 7 Afs 251/2020-29, kasačnímu soudu nepřísluší v kasačním řízení přezkoumávat opětovně rozhodnutí žalovaného v rozsahu přezkumu provedeného krajským soudem. Předmětem přezkumu může být toliko to, zda rozhodnutí krajského soudu k námitkám uvedeným v kasační stížnosti ob stojí. Nejvyšší správní soud je přitom povolán pouze k přezkumu v rozsahu vymezeném stěžovatelem. Řízení o kasační stížnosti je totiž ovládáno zásadou dispoziční. Z tohoto hlediska kasační námitky, které v podstatě jen opakuji žalobní tvrzení a alespoň v minimální míře nereagují na argumentaci krajského soudu, nepředstavují důvody podle § 103 s. ř. s., a jsou proto nepřípustné ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s. V takové situaci rovněž není namístě vyzývat stěžovatele k odstranění této vady postupem podle § 109 odst. 1 s. ř. s. (usnesení NSS z 30. 6. 2020, čj. 10 As 181/2019-63, č. 4051/2020 Sb. NSS, body 5, 12 a 13, nebo rozsudek NSS z 20. 7. 2023, čj. 8 As 368/2021-51, bod 24).

[10] Stěžovatelka v kasační stížnosti opakuje, či parafrázuje již vznesenou argumentaci, která byla řádně vypořádána krajským soudem. Jednak jde o opakovanou argumentaci ohledně přístupu k datům z rychloměru nepovolaným osobám a dále o argumentaci k nesprávně uvedenému vlastníkovvi na ověřovacím listu. Stěžovatelka nijak nepolemizuje se závěry krajského soudu ohledně osvědčení vlastnictví a ani ohledně samotného vlivu vlastnického práva na způsobnost k měření rychlosti vozidel. Stěžovatelka ani nic nenamítá proti závěru, že nastavení stacionárních měřících zařízení, jakož i údržbu software a hardware těchto zařízení, které jinak užívá obecní policie, mohou provádět i třetí osoby, pokud nemají hmotný zájem na výsledcích měření. Stěžovatelka tak pouze opakuje své obavy z manipulace s rychloměry. Tyto námitky však krajský soud již jednou jasně a srozumitelně vypořádal a přesvědčivě zdůvodnil, a proto je Nejvyšší správní soud považuje ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s. za nepřípustné (rozsudek NSS z 7. 9. 2022, čj. 8 As 178/2020-38, z 5. 11. 2020, čj. 7 Ads 243/2020-14, usnesení Ústavního soudu z 22. 11. 2022, sp. zn. II.ÚS 1852/22).

III.b Nepřijatelné kasační námitky

[11] Stěžovatelka vznáší obecnou námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku. Nejvyšší správní soud pro stručnost odkazuje na judikaturu popisující, jaké vady naplňují kasační důvod nepřezkoumatelnosti rozsudku (rozsudky NSS ze 4. 12. 2003, čj. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS, z 31. 1. 2008, čj. 4 Azs 94/2007-107, z 21. 8. 2008, čj. 7 As 28/2008-76 nebo usnesení rozšířeného senátu z 18. 2. 2008, čj. 7 Afs 212/2006-74, č. 1566/2008 Sb. NSS). Z pohledu výše uvedené judikatury však Nejvyšší správní soud neshledal žádné pochybení krajského soudu, které by svědčilo o přijatelnosti kasační stížnosti. Není tu tedy takové zásadní pochybení, které by mělo vliv na hmotněprávní postavení stěžovatelky. Závěry krajského soudu, které v kasační stížnosti stěžovatelka zpochybňuje, jsou přezkoumatelné, logické a dostatečně reagují na žalobní argumentaci stěžovatelky.

[12] K uplatněné kasační argumentaci je třeba předeslat, že smyslu institutu přijatelnosti kasační stížnosti by zjevně odporovalo, pokud by se měl kasační soud zabýval vytvářením judikatury ohledně dílčích skutkových otázek (usnesení NSS z 29. 1. 2024, čj. 8 As 241/2022-25, bod 13). K tomu lze dodat, že je to především krajský soud, který je oproti Nejvyššímu správnímu soudu povolán zhodnotit napadené správní rozhodnutí v tzv. plné jurisdikci, včetně otázek skutkových, o nichž si sám učiní úsudek. Zásah ze strany Nejvyššího správního soudu je v tomto ohledu výjimečný a omezuje se zpravidla na vady řízení a dokazování ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. (rozsudky NSS z 1. 3. 2017, čj. 6 As 256/2016-79, bod 21, či z 13. 5. 2020, čj. 6 Afs 7/2020-52, bod 23). Nejvyšší správní soud má tedy v řízení o kasační stížnosti zasahovat do hodnocení skutkových otázek, které provedl krajský soud, pouze tehdy, byl-li závěr ohledně skutkových otázek zatížen hrubou vadou. Muselo by se tedy jednat o skutečně zásadní pochybení krajského soudu.

[13] Jádrem sporu je posouzení otázky, zda byl správní spis správním orgánem prvního stupně dostatečně doplněn listinnými důkazy tak, aby odpovídal požadavkům žalovaného ve druhém zrušujícím rozhodnutí.

[14] Krajský soud zhodnotil doplnění podkladů správními orgány (bod 25 rozsudku). Mimo jiné uvedl, že spis byl po prvním zrušujícím rozhodnutí doplněn o písemnosti dokládající, že měření rychlosti proběhlo na místě určeném policií a že tato informace byla zveřejněna, přičemž jde o podklady na číslech listu 24 až 26. Tomu odpovídá obsah správního spisu, kdy na čísle listu 26 je založena vytištěná webová stránka města Český Brod s informacemi o úsekovém měření rychlosti. Krajský soud uvedl, že ve druhém rozhodnutí žalovaný, již opatření žádných dalších listin nepožadoval. S tímto závěrem NSS souhlasí, neboť ve druhém rozhodnutí žalovaného je konstatováno, že spis byl mimo jiné doplněn o uveřejnění informace o zřízení stálých automatických systémů k měření rychlosti. Žalovaný pouze vytýkal, že z protokolu o provedeném ústním jednání není zřejmé, zda byl odvolatel seznámen s kompletní spisovou dokumentací, zejména mimo jiné právě s touto informací. Krajský soud se tak nedopustil žádného pochybení při hodnocení obsahu správního spisu, který by mohlo mít dopad do práv stěžovatele.

[15] Krajský soud se tak v souzeném případě nedopustil žádných zásadních pochybení. Naopak řádně a srozumitelně v napadeném rozsudku odůvodnil a vysvětlil, jak skutkový

pokračování

stav posoudil a z jakých konkrétních důvodů a na základě jakých důkazů dospěl k závěru, že stěžovatelka se vytýkaného přestupku dopustila.

IV. Závěr a náklady řízení

[16] Nejvyšší správní soud ze shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky, a proto ji podle § 104a odst. 1 s. ř. s. odmítl.

[17] Při rozhodování o nákladech řízení Nejvyšší správní soud vycházel z usnesení NSS ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, bod 18, podle něhož je odmítnutí kasační stížnosti pro její nepřijatelnost, na rozdíl od jiných případů odmítnutí kasační stížnosti, druhem zjednodušeného meritorního přezkumu napadeného rozhodnutí krajského soudu. Výrok o náhradě nákladů řízení se tedy opírá o § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Žalovaný měl ve věci úspěch, měl by tedy vůči neúspěšné stěžovatelce právo na náhradu nákladů, které v řízení o kasační stížnosti důvodně vynaložil. Ze spisu však nevyplývá, že by mu v tomto řízení jakékoli náklady nad rámec běžné administrativní činnosti vznikly, proto mu soud jejich náhradu nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 13. srpna 2024

Petr Mikeš
předseda senátu